

Nr 251.

Av herrar **Nilsson, Bernhard, och Svensson, Martin, om lagstiftning till skydd för markägares rätt till bärplockning å skogs- och hagmark.**

Under en tid av arbetslöshet och ekonomiskt trångmål inom allt vidare kretsar bland den svenska landsbygdens småbrukare och arbetare framstår med ökad styrka behovet av ett rationellt tillvaratagande av de små biförtjänster, som kunna stå dessa befolkningsgrupper till buds. Säkerligen skulle ett mera ordnat tillvaratagande av de numera i hushållen så högt uppskattade svenska skogsbären kunna ge ett välbehövt ökat tillskott i arbetsförtjänst åt många av vår landsbygds fattiga småbrukare- och arbetarefamiljer.

Frågan om ordnande av rätten till sådan bärplockning har vid flera tillfällen motionsvis förelagts riksdagen, och utredningar i ärendet ha utförts, men problemet kvarstår alltså olöst. Visserligen torde äganderätten till skogsbären rent juridiskt sett tillkomma markägaren, men då några straffbestämmelser för plockande av skogsbär, utan markägarens tillstånd, icke stipulerats, har praxis blivit, att vem det vara må anser sig ha rätt till bärplockning i skogs- och hagmarker. I synnerhet då det gäller lingonskörden, har denna omständighet medfört att skaror av bärplockare från städer och samhällen resa ut till skogarna och, i avsikt att komma först, redan innan bären äro mogna rafså åt sig vad som kan lättast åtkommas av lingon. Markägaren själv och i skogsområdena boende småfolk få sedan nöja sig med vad som kan vara kvar efter den planlösa plundringen.

Skogsbären och i synnerhet lingonen utgöra numera en värdefull handelsvara, som väl i värde kan jämföras med skogsvilt. Mycken omsorg har nedlagts för att lagligen reglera och vårda jakten i våra skogar, men ingenting göres för att åstadkomma ordnade förhållanden i fråga om rätten till och värden om skogsbären. Likaväl som en markägare eller jakträttsinnehavare äger rätt att avlysa och rationellt utnyttja jakten inom sitt område, likaväl borde en markägare eller hans rättsinnehavare äga laglig möjlighet att hävda rätten till bärplockning inom de områden han för sådant ändamål vill utnyttja. Det synes oss därför angeläget att en lagstiftning kommer till stånd, som möjliggör för markägaren att lagligen skydda rätten till bärplockning å den skogs- och hagmark han själv vill utnyttja eller som han vill upplåta till å orten boende, vilka för sin utkomst äro beroende av denna förvärvskälla. Bestämmelserna angående jakträtten synas i sådant avseende kunna utgöra en förebild.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte
anhålla om skyndsamt utarbetande och framläggande
av förslag till lagbestämmelser angående skydd för
rätten till bärplockning å skogs- och hagmark, efter i
huvudsak de riktlinjer, som vi här ovan angivit.

Stockholm den 23 januari 1934.

Bernhard Nilsson.

M. Svensson.
